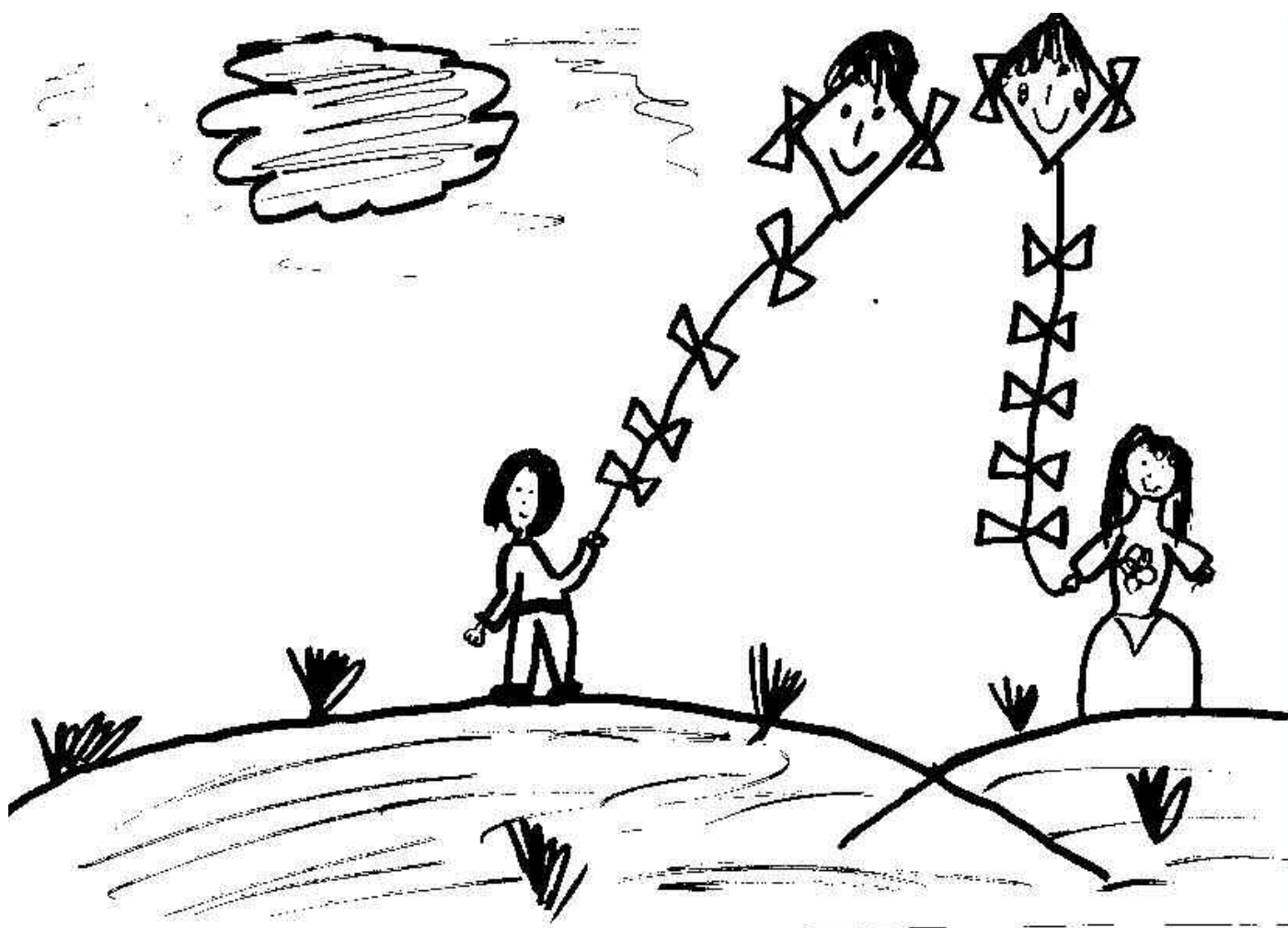


# OCHOZSKÝ ZPRAVODAJ

Ochoz u Brna

Ročník V.

Říjen 2000



## Co si přečtete

- ◆ *Senior klub po prázdninách* (3)
- ◆ *Malý právní rádce* (4)
- ◆ *Vzpomínka na ...* (5)
- ◆ **POZVÁNKY** (6)
- ◆ *Očima vzpomínek* (7)
- ◆ *Ochotnické divadlo* (8)
- ◆ *Dopis ochozaniům (pokračování)* (9)
- ◆ *Poplatky za zveřejnění* (13)
- ◆ *Stoleté výročí objevu Nové ochozské jeskyně* (21)
- ◆ *Co je prima aneb ...* (18)
- ◆ *Obecní kronika* (18)

Vážení občané,

v letošním roce se vám dostává do rukou již čtvrté číslo Ochozského zpravodaje, což svědčí o tom, že jsme již ve druhé polovině Jubilejního roku 2000 a čeká nás podzimní a zimní období přinášející svoje klady i záporny.

Investiční akce obce. Hlavní investiční akcí stále zůstává dokončení splaškové kanalizace v I. etapě ve směru od Brna po hranice obce s Kanicemi. Ke dni 14.9.2000 dokončily Inženýrské stavby Brno kanalizaci na křižovatce „Pastýřky“ a probíhají zkoušky vodotěsnosti sběrače a výtlačného potrubí .

Dokončena je výstavba dešťové kanalizace vedle čerpací stanice. Firma Kunst a Rejnok provedou do konce září montáž strojního vybavení a elektrotechnologie čerpací stanice. Po této montáži a předepsaných technických zkouškách bude celá splašková kanalizace předána do zkušebního provozu.

Jak již bylo dříve zmiňováno, podmínkou zkušebního provozu je dokončení čistiřny odpadních vod v Bílovicích nad Svitavou a dokončení kanalizačního sběrače v ostatních obcích. Zkušební provoz je předpokládán v měsíci listopadu.

Občané, kteří budou mít zpracován projekt a stavební povolení na vlastní přípojku se budou moci již na kanalizační sběrač připojit. Každá kanalizační přípojka podléhá kolaudaci. Obecní zastupitelstvo si dovoluje upozornit občany, pokud se na splaškovou kanalizaci nepřipojí, budou muset mít vybudovanou jímku na vyvážení a doložit doklad o pravidelném jejím čerpání. Obec vynaložila velké finanční prostředky na vybudování splaškové kanalizace a mělo by být v zájmu všech občanů, kterým není lhostejný stav životního prostředí, aby se neodkladně připojili na kanalizaci. Doposud má zaplacený projekt na splaškovou kanalizaci

v I. etapě jen 60% občanů.

Vypouštění splaškových vod do dešťové kanalizace nebo na pozemky se stává časovanou pumou, které se do budoucna zcela jistě projeví na zdraví občanů, kteří používají vodu na pití ze svých studní.

Pokračování výstavby dalších kanalizačních stok je závislé na shánění finančních prostředků z různých dotačních fondů. Obecní zastupitelstvo intenzívně v této oblasti koná a je přístupno se zájemci o této problematice na veřejných zasedáních diskutovat.

Další investiční akcí bude generální oprava kapličky sv. Norberta „Na Příhoně“, která v nejbližší době začne. Po této opravě bude tento objekt důstojně reprezentovat naši obec jako kulturní památka z minulých let.

V letošním roce díky dotacím z Programu obnovy vesnice se podařilo provést celkovou rekonstrukci celé třídy na základní škole, položit novou podlahovou krytinu na mateřské škole a dokončit důstojně celou budovu obecního úřadu.

Díky firmě Unistav a.s., která vyšla obci vstříc bylo položeno více jak 100 m<sup>2</sup> zámkové dlažby na chodník před obecním úřadem. Obec se finančně podílela jen na materiálu.

Ve spolupráci s Českým zahrádkářským svazem vytipuje obec veřejné plochy, kde se uvažuje s výsadbou dřevin a s jejich následnou údržbou.

Svátek sv. Václava. Letošní rok 2000 je vyhlášen za Jubilejní rok. Obecní zastupitelstvo rozhodlo oslavit toto výročí důstojným aktem. Vznikla myšlenka vysadit za účasti všech organizací v naší obci památný strom - lípu v parku „Na Zakázanci“. Akce bude spojena s programem přípravným žáky Základní školy – inscenací starobylých dožíněk. Bude se konat ve Čtvrtek

28. září 2000 v 9.30 hodin ve svátek sv. Václava jako nově stanovený a uznávaný státní svátek (více podrobností v článku paní Šedé).

**Ekologie.** V této oblasti je stále co zlepšovat. Spalování různých odpadů je stále problémem občanů. I když se podařilo omezit spalování nebezpečných odpadů jejich řízeným sběrem, je v naší obci ještě stále mnoho občanů, kteří se domnívají, že si mohou dělat, co chtějí. Spalují nebezpečné odpady na svých zahradách a v kotlích na pevná paliva. I spalování relativně ekologického materiálu, dřeva listí, trávy, slámy apod. je třeba provádět tak, aby nebyl porušován občanský zákoník a nedošlo do zásahu do pokojného stavu občanů. (viz článek v minulém čísle OZ, Malý právní rádce, kapitola Imise.)

Obecní zastupitelstvo věří ve zdravý rozum občanů naší obce, že se mezi sebou domluví a nebudou přenášet banální záležitosti na obec a nutit ji formou vyhlášky omezovat občany tak, jak se to děje v jiných obcích, kde na příklad stanoví doby spalování ekologických odpadů.

Ekologická komise připravuje v měsíci říjnu sběr nebezpečných odpadů a sběr do velkokapacitních kontejnerů na matrace, koberce a větší předměty. O akci budou občané informováni v kabelové televizi, na úřední desce a vyhlášením v místním rozhlase.

**S** **komisi**  
velmi váží činnosti Senior klubu, kde jeho vedení se velmi dobře stará o zájmovou činnost jeho členů. Řada jejich členů pomáhá udržovat majetek obce v dobrém technickém stavu. Dík patří zejména panu Jaromíru Škrobovi, který nejen obětavě zajišťuje údržbu na místním hřbitově, pomáhá zajišťovat provoz obce, ale motivuje jednotlivé členy komisí obecního zastupitelstva ke kvalitnější práci. Děkuji dále všem senio-

rům, kteří pomáhají udržovat obec v pěkném stavu.

Vzhled obce. Obecní zastupitelstvo dále děkuje všem občanům obce, kteří se dále pečlivě starají o svůj majetek a také o majetek obecní. Dík patří panu Josefu Zítkovi, který pro obec provádí zámečnické práce a všem, kterým obec není lhostejná.

Bohužel se stále zejména u mladých občanů vyskytuje vandalství. Během školních prázdnin došlo k ničení dopravních značek, poškozování čekáren na zastávkách ČSAD a.s. u Obecního úřadu a na Zakázanci a k dalším vandalským činům přesahujícím běžný standard. Uvedení do původního stavu si vyžádalo větších finančních prostředků, které budou chybět jinde.

Je potěšitelné, že myšlení občanů se mění. Rozumní pochopili, že zajišťovat pořádek v obce není jen záležitostí starosty a členů obecního zastupitelstva. Sami již poukazují na porušování zákonů a místních vyhlášek. Patří jim za to dík.

## **Senior klub v Ochozi u Brna Po prázdninách**

Během prázdninových měsíců sice náš Senior klub odpočíval, ale přesto jsme uspořádali v neděli 30.7. pěší vycházku do Mokré u příležitosti 650. výročí založení této obce. 6 účastníků bylo posíleno dvěma vnučkami jedné babičky. Na pozvání Senior klubu v Mokré jsme si prohlédli velmi dobře zařízené místnosti pro jejich setkávání. Byli jsme srdečně přivítáni a pohoštěni. Pak jsme se vydali do základní školy na výstavu z historie obce, poslechli si část programu dechovky před školou vyhrávající a po malém občerstvení na Říčkách, mírně unaveni, ale spokojeni, jsme doputovali domů těsně před bouří.

Druhý rok svého trvání zahájil Senior klub zájezdem do hospůdky U Surfů

v Kotvrdovicích na večer, který byl vyplněn opět zpěvem, tancem a občerstvením. Hlavní výhru z tomboly – 1 denní pobyt pro 2 osoby u Surfů získali manželé Knechtovi. Jejich radost byla veliká. Večerní pobyt se nečekaně prodloužil o 1 hodinu poruchou autobusu, což k cestování patří. Poruchu odstranil řidič pan Knecht za pomoci místní autoškoly pana Pernici. Oběma mnoho díky. Potom následoval hladký let až do Ochoze.

V podvečer 63. výročí úmrtí T. G. Masaryka ve středu 13. září, jsme tichou vzpomínkou uctili památku tak výrazné osobnosti našich dějin u místního pomníku. Děkujeme srdečně všem zúčastněným a také těm, kteří věnovali svíčky a květiny.

O dalším programu budou všichni včas informováni ať už obecním rozhlasem, televizí nebo plakáty.

Znovu zveme všechny seniory k setkávání na společných akcích. Každý je vítán i očekáván. V klubu nejsou vybírány žádné členské příspěvky.

*Výbor Senior klubu*

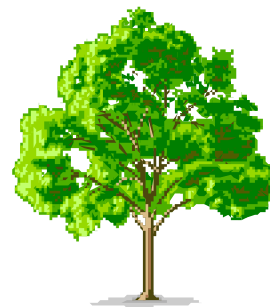
## **Rubrika kulturně-sociální komise**

Na nově schválený státní svatek 28. září – den české státnosti, svátek sv. Václava, oslavíme zasazením pamětního stromu. Zahájení je 9.30 "Na Zákazanci", posléze výsadba památeční lípy. Po slavnostním podpisu do kroniky bude prostor pro dětskou inscenaci starodávných dožíněk. Budou interpretovány tak, jaksi je z období první republiky pamatuje paní Růžena Škrobová. Není to ale jen vzpomínka pro dnešní osmdesátníky na dobu jejich mladosti. Dožínky budou provázeny programem Základní školy, který se zde představí zpíváním, recitováním a prodejem výrobků žáků (a zároveň

suvenýrů z této akce).

Věříme, že se se všemi z vás setkáme u pamětní lípy.

*Hana Šedá*



## **MALÝ PRÁVNÍ RÁDCE**

### **Kořeny a větve**

Dalším tipem zásahu do sousedských práv je odstraňování podrostů (kořeny stromů, keřů a jiných rostlin, které podrůstají na sousedící pozemek) a převisů (větve stromů keřů a jiných rostlin, které přerůstají na sousední pozemek). Vlastník nemovitosti nesmí nešetrně, popř. v nevhodné roční době odstraňovat ze své půdy kořeny stromu nebo odstraňovat větve stromu přesahující na jeho pozemek. Jinými slovy, vlastník má právo odstraňovat ze své půdy kořeny podrůstající ze sousedního pozemku nebo větve přesahující z tohoto pozemku na jeho pozemek, pokud tak ovšem činí šetrně a z rostlinářského hlediska ve vhodné roční době. V opačném případě se dopouští nepřijatelného zásahu do práv vlastníka sousedícího pozemku. Za šetrné např. nelze považovat případ, kdy v důsledku odstranění větší části kořenů dojde k narušení rovnováhy mezi podzemní a nadzemní částí stromu.

V této souvislosti je třeba se zmínit o otázce vlastnictví plodů stromu, jehož větve přesahují nad pozemek souseda. Podle obecné úpravy nabytí vlastnictví přírůstků věci (§135a obč. zák.) přírůstky náležejí vlastníku věci i tehdy, kdy byly od věci odděleny. To znamená, že plody na větvích přesahujících na sousedící pozemek nebo již oddělené plody, které na tento pozemek spadly, patří vlastníku věci hlavní –

s t r o m u  
a pozemku, na němž roste, nikoliv sousedovi. Proto si ten, kdo odstraňuje převislé větve, nemůže přivlastnit ovoce na těchto větvích ani ovoce přepadlé na jeho pozemek.

Ze smyslu předmětné části ust. §127 odst. 1 však vyplývá, že odstraňování větví, na nichž je ovoce je nutno považovat za nepřipustné vždy, neboť nejde o šetrné odstraňování a neděje se ve vhodné roční době (tj. mimo vegetační období).

## Oplocení

Zákon neukládá vlastníku obecnou povinnost svůj pozemek oplotit. Avšak v konkrétním případě podle ust. §127 odst. 2 může soused svým rozhodnutím uložit vlastníkovu povinnost pozemek oplotit. Musí být ovšem splněn předpoklad, že oplocení je potřebné a nebrání účelnému využívání sousedících pozemků. Za potřebné bude považováno oplocení zejména v případě, kdy poskytne ochranu proti nepřipustným zásahům, kterým nelze nijak zabránit (vnikání chovného zvířectva).

Kromě toho zákon požaduje, aby si soused před vydáním takového rozhodnutí vyžádal stanovisko příslušného stavebního úřadu. Tímto stanoviskem není soud vázán. Na druhé straně postavení plotu je zároveň i záležitost administrativně-právní – musí být zároveň dodrženy stavebně právní předpisy. Soud by proto měl před vynesením rozsudku, který ukládá povinnost oplotit pozemek, důkladně zvážit stanovisko stavebního úřadu.

V dané souvislosti vzniká nezřídka spor v otázce, který z vlastníků sousedících pozemků je povinen svůj pozemek oplotit. Zákon obecné pravidlo neobsahuje. Pouze jako obyčej je někdy respektováno tzv. pravidlo pravé ruky, podle kterého je vlastník povinen oplotit svůj pozemek po pravé straně při čelném pohledu od vstupu na pozemek.

*redakce*

## Vzpomínka na inženýra Aleše M. Kaprála

V únoru jsme dostali smutnou zprávu z USA, že zemřel úspěšný český vynálezce a chemik, který ve 30. letech zachránil český cukrovarnický průmysl, když pro jeho produkty našel použití v živočišné výrobě. Inženýr Kaprál, majitel mlýna na Říčkách, vybudoval chemický závod v Letovicích, v Modřicích Biochemu, dnešní Frutu a zemřel v pozhnaném věku 92 let.

Po druhé světové válce odcestoval s rodinou do Indie. Tam zakládal další chemické továrny. Po strastiplném putování po světě se nakonec usadil s rodinou v Tusconu ve státě Arizona, kde žil do konce života. Jeho přání bylo, aby jeho tělo bylo uloženo v rodném Strmilově do rodinné hrobky vedle rodičů a bratří.

Místnímu kostelu daroval se svou ženou Zdenou zvony a nechal na místním hřbitově opravit kapli. Zúčastnila jsem se posledního rozloučení společně se starostou Ochoze panem Jiřím Lhoteckým a panem Jaromírem Škrobem. Setkala jsem se tam s jeho manželkou paní Zdenou Kaprálovou. Mnozí z vás jistě četli její knihu "Zítřka bude líp". Popisuje v ní jejich život na Říčkách i další osudy.

Paní Zdena má přání ještě přijet na Říčky a při té příležitosti navštívit i Mokrou. Srdečné setkání bylo i s dcerami Evou, Janou i vnučkou Carií. Překvapilo mě, jak ještě po tolika letech mluvili dobře česky. Zavzpomínaly jsme si na Říčky.

Jejich návštěva byla krátká, v USA měly memorial, na kterém byla jejich účast nutná. Popřála jsem jim šťastnou cestu za moře a budu se těšit, že se ještě setkáme.

*Karla Řičánková, Mokrá 188*



# PROHLÍDKA OCHOZSKÉ JESKYNĚ

Česká speleologická společnost pořádá při příležitosti 100. výročí objevení Nové ochozské chodby DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ v Ochozské jeskyni, a to v sobotu 28. září a 7. října, vždy od 9.00 do 15.30 hodin. Vstup v odpovídajícím oblečení a obutí (gumové holínky). S sebou baterku.

Senior klub  
zve všechny občany na

## KONCERT VÁŽNÉ HUDBY

Uskuteční se ve čtvrtek 28. září v kostele sv. Václava ve dvou termínech:

Koncert v 15.30 je určen pro děti od 6 do 15 let s odborným výkladem, je možný doprovod rodičů. Koncert v 17.30 je určen dospělým.

Prodej vstupenek (zbydou-li po předprodeji) začíná půl hodiny před představením.



Fotografie ze hry „Pytlákova schovanka“, která byla hrána v přírodě Pod Přímětý.

# Očima vzpomínek

Dávno pryč jsou ty doby, kdy jsme ve válečných letech chodili pěšky do "měšťanky" v Bílovicích. Tenkrát to byly čtyři třídy plus jednoroční učební kurs. Za každého počasí, některý ročník bylo vyučováno od poleďne a tak jsme chodili i s karbidkami v zimě



*Jan Nejezchleb s maminkou v roce 1931.  
Fotografováno v dnešní „jednosměrce“ v obcích.*

a střídali se v prošlapování cesty ve sněhu. Nějak nám ta 1,5 hodinová túra nepřípadla.

Tenkrát měšťanka měla název "Výběrová škola" a tak nás do ní z Obců chodilo z ročníku 1931 jen pět. Ostatní spolužáci z obecní školy zůstali u řídicího pana Strouhala a teprve po válce poslední rok končili také

v Bílovicích.

V létě jsme sbírali borůvky, po nich je už veta a nosili hříbky učitelům. Na velkém kopci jsme vylezli na rozhlednu a kochali se rozhledem. Když přšelo, tak naším útočištěm byl velký seník, ten tam stojí dodnes a hrával se na půdě Černý Petr. Do školy už jsme nedošli a to proto, že v takovém počasí Obečtí do vyučování přišli a Řícmaňáci, co to měli z přespolních nejbliže ne, učitelé nám to tolerovali. V zimě se často jezdilo na lyžích jasankách, co nám zhotovil pan Rouchal z Kanic. V létě jsme se někdy vracovali domů nad Parketárnou a koupávali se rádi v Řícmanicích a Kanicích. Nejvíc je líto chatařům, že to všechno koupání v Kanicích "odnes čas".

Rád se každým rokem projdu těmito cestami i ušákovem, pozdravím lišku Bystroušku a očima vzpomínek jsem zase tím malým školákem, co se tu učil moudrým býtí.

*Jan Nejezchleb*

**Sběr  
železného šrotu  
se uskuteční v pátek a v sobotu  
13. a 14.10. 2000.**

**Sběr nebezpečného odpadu  
proběhne v pátek 20.10. 2000  
v 15 hodin.**





# DOPIS OCHOZANŮM

aneb

## Vzpomínka na „Capramenta“

(pokračování z minulého čísla)

Dá se předpokládat, že do r. 1838, kdy vyšel v Moravii článek, popisující Ochozskou jeskyni, hrabě Dietrichstein o jeskyni na svém panství nevěděl. Najednou ji chce zpřístupnit. Proč? Jaký má motiv? Že by speleologická filantropie? Tehdy? A u něho? U stroze kalkulujícího podnikatele? Nesmysl! To mělo svůj význam a cíl! nebo byl jen zvědavý a popřál si za 5 000 zlatých se podívat do vlastní jeskyně? To snad taky ne! Být to na Rájeckém panství, tak tam kníže Hugo Salm vleze po břichu a zadarmo! To byl nadšenec pro jeskyně. Ale Dietrichstein? Příčina je podle mého v tom, co jsem už napsal. Mít taky to, co má soused! Řekl bych, že lidé v průběhu staletí myslí pořád stejně.

A teď pozor! Podle některých pramenů, (zejména pana Hornische a jeho článku v Moravii) byla jeskyně známá již v r. 1830. Pan F. p. t. v r. 1840 dobu neuvádí, později autoři tvrdí, že to bylo v r. 1831. Proč asi? Řekl bych, že nejspíš proto, že hrabě Dietrichstein koupil panství až v p r o s i n c i r. 1830 a nejspíš se kolem objevení jeskyně něco stalo, co hrabě nemohl potřebovat. Podle něj začínala historie jeho panství rokem 1831, proto ten posun. Nevěříte? Tak pojdte sledovat událost dále, ono nám to ukáže.

V létě roku 1840 byly dokončeny úpravy vstupních partií jeskyně a 20. srpna 1840 pan hrabě v doprovodu svých úředníků, církevních hodnostářů, farářů a kněží a další pozvané společnosti Ochozskou jeskyni navštívil. Aby byla sláva úplná, byl pozván také zpravodaj „Moravie“, který svůj článek „Die Tropfsteinhöhle zu Ochoz“ signoval právě značkou F. P. t.

Kromě toho, že nás tento autor informuje o rozhodnutí hraběte jeskyni zpřístupnit, o pompézním osvětlení jeskyně více jak čtyřmi sty petrolejovými lampami a bengálskými ohni, píše zde autor o jejím objeviteli. Nazývá jej Johann Matášek, prý to byl chudý švec z Ochoze, který jeskyni „als Lagerstelle zu benutzen pflegte“, což done dávna všichni překládali „používal jako obydlí“. Můj německy dobře mluvící přítel Josef Uher mne po přečtení tohoto článku upozornil, že tento výraz lze také chápat jako táboření. Svědčil by o tom význam celé věty, která by potom zněla: „Na lesem pokrytém svahu kopce objevil nejprve skalní rozsedlinu, kterou on, zcela chudý a bez přístřeší používal jako obydlí (tábořiště). Z této rozsedliny posléze pronikl do chodby Hadice a tak objevil onu jeskyni“.

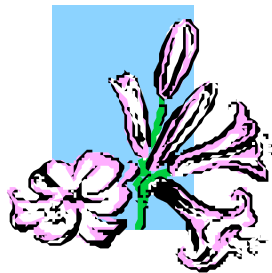
Ve svém článku „Kde byl původní, objevitelský vchod do Ochozské jeskyně, který vyšel v ročence „Speleoforum 97“, str. 55-56 vysvětlují, že objevitel patrně bydlel ve skalním převisu, či rozsedlině, vytvořené proudící vodou. V článku také popisují, že tento převis či rozsedlina je v současné době zazděn pod vchodovým objektem do jeskyně. Na podzim roku 1999 prováděl Správa CHKO Moravský kras rekonstrukci vchodového objektu do jeskyně. Po odbourání původního zdiva se ukázalo, že jsem měl pravdu.

Až potud je vše objektivní a věrohodné. Až na pana Matáška. Mezi r. 1790 a r. 1840 bylo v Ochozi 42 domů, fara, hospoda a pastouška. V soupisu jmen těch, kteří zde bydleli se jméno Matášek, ani jméno jemu podobné nevyskytuje. Nevím proč. Možná mám neúplný seznam, anebo zde takové jméno nikdy nebylo. Proč? Dočkejte času.

Další z autorů, kteří píší o objeviteli, byl v r. 1857 pan páter Johann Nepomuk Soukup, kaplan ve Sloupu. Ten jej po bezmála třiceti letech od objevení jeskyně popisuje takto: „Vypravuje se, že roku 1831 žil

(Pokračování na stránce 18)

# SPOLEČENSKÁ RUBRIKA



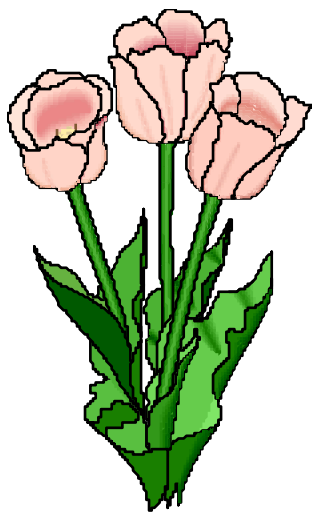
## ČERVENEC

3.7.	<i>Horáčková Marie</i>	č.35	79 let
4.7.	<i>Antonická Anna</i>	č.92	70 let
4.7.	<i>Hloušek Jan</i>	č.122	71 let
7.7.	<i>Křivonožková Helena</i>	č.58	70 let
8.7.	<i>Křivonožka František</i>	č.58	71 let
9.7.	<i>Vojáčková Anna</i>	č.81	78 let
15.7.	<i>Brada Lubomír</i>	č.340	73 let
22.7.	<i>Vašíčková Miloslava</i>	č.138	82 let
23.7.	<i>Pernicová Drahomíra</i>	č.216	73 let
25.7.	<i>Hudcová Anna</i>	č.226	78 let
30.7.	<i>Vašíčková Anna</i>	č.38	75 let

## SRPEN

2.8.	<i>Hloušek Jan</i>	č.39	73 let
3.8.	<i>Pešová Květoslava</i>	č.23	80 let
5.8.	<i>Trávníčková Marie</i>	č.104	89 let
18.8.	<i>Smílek Jaroslav</i>	č.93	71 let
18.8.	<i>Vašíčková Milada</i>	č.206	76 let
20.8.	<i>Vašková Marie</i>	č.327	77 let
27.8.	<i>Zajíček Vavřinec</i>	č.291	77 let
31.8.	<i>Halámková Marie</i>	č.79	80 let
31.8.	<i>Zajíčková Věra</i>	č.291	74 let





## PROSINEC

3.12.	<i>Hrazdíra Karel</i>	č.82	82 let
3.12.	<i>Sláma Jaromír</i>	č.193	78 let
4.12.	<i>Peš Hubert</i>	č.23	72 let
8.12.	<i>Hromková Marie</i>	č.238	71 let
13.12.	<i>Hudcová Milada</i>	č.140	73 let
21.12.	<i>Bradová Jitka</i>	č. 340	70 let
22.12.	<i>Blatná Štěpánka</i>	č.12	80 let
23.12.	<i>Kalábek Robert</i>	č.175	72 let
29.12.	<i>Sapák Karel</i>	č.297	79 let
30.12.	<i>Pernicová Vlasta</i>	č.124	89 let

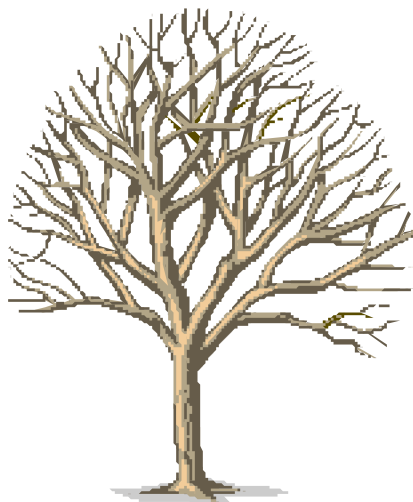
*Všem jubilantům přejeme hodně  
zdraví a spokojenosti*

---

## PODZIM

I podzim má kouzlo svoje  
pestrou v ždy má paletu  
v přírodě tak vždycky to je  
nastupuje po létu.

Že se kouří z komínů  
a že listí spadne?  
To mu klidně prominem  
je to prostě dané.



Čtveroletní počasí  
to je naše klima  
proto přijde, zvykáš si  
po podzimu zima.

Fouká to už z holých strání  
zas tma dříve nastane  
na léto dny vzpomínání  
jenom s námi zůstane.

*Jan Nejezchleb*

# Právě začínáme



## aneb rubrika divadelního spolku

### Za Cyrilem Tihelkou VII.

V našem vyprávění jsme se ocitli v r.1934 a pan řídící Tihelka pokračuje: "Sokolovna byla otevřena a nám nastala nová, radostná práce. Činnost jednoty se rozeběhla takovým způsobem, že byla kladena v župě jiným jednotám za vzorem. Tyto jednoty také postavily své Sokolovny, ale mnohdy tak finančně zaostávaly, že jim hrozil konkurs.

Hlavní naší činností bylo ovšem cvičení, kde přibýlo ve všech složkách mnoho nových členů, potom různé podniky a zábavy. Ty byly vždycky stylově vybaveny s vyzdobeným sálem a bývaly tak slušné, že různí "taky mladíci" z okolí říkali: "Do Ochoze nepůjdem, tam je to moc škrobený." Výtržníci, kteří úmyslně chtěli provést nějakou ostudu, byli vystrčeni ven, na dvůr, a tam dostali takový "nářez", že jim přešla chuť přijít podruhé do Sokolovny na zábavu!

Ovšem největší podíl na umořování dluhu na stavbu divadla měla divadla. Hrávali jsme i ve všech okolních vesnicích. Největší úspěch měla opereta "Na svatém kopečku". Tu jsme hráli také v Pozořicích s takovým úspěchem, že bysme ji mohli hned po skončení opakovat znovu, to ovšem již nebylo pro pokročilou dobu možné. Pro tuto hru jsme zhotovili, namalovali originální kulisy, celá zadní stěna na Svatém Kopečku a luhačovické inhalatorium. Zabralo nám to celé prázdniny, totiž mně a synu Vládovi.

Zde si dovolím vzpomínky pana řídícího přerušit. Pamětníci vzpomínají dodnes na ty kulisy jako na něco vyjimečného.

Celá scéna byla natolik plastická, že vznikala dojem opravdového vstupu herců do krajiny. Na každém jejich tehdejší divadle jevištní úprava (jejím autorem byl vždy ing. Vladimír Tihelka) v souladu s provedením do té míry, že na divadla přicházelo celé okolí, I autobusové výpravy. Ano, to tehdy vzniklo označení ochozské Sokolovny - první pohorská scéna.

Poněvadž v sousedství Sokolovny byla o nějaký rok dříve postavena Orlovna, nastalo teprve teď to pravé soutěžení v činnosti jak tělovýchovné, tak kulturní. Rozmach a růst po všech stránkách. Sokolové měli v sále parkety, tím přitahovali mládež na zábavy, Orlové zas měli jiné trumfy, určitě stejně dobré. Byla to idyla, i když to možná z tehdejšího pohledu nevypadalo. Byla to idyla už proto, že za rohem, v Německu, se dostal k moci jistý vegetarián a přítel dětí (ovšem jen některých, ty ostatní je nutno odstranit), Áda Hitler. Hnědý mor, který se z jeho okolí šířil, zachvátil i některé lidi v našem státě. Rozlézal se I do sokolských žup a jednot. Neušetřil ani jednotu ochozskou. Dva členové byli infikováni už pár let po dostavění Sokolovny. První boj s tímto živlem Cyril Tihelka vyhrál a takto na něj vzpomínal: ". . . jejich snem bylo uchvátit vedení všude. Začali psát kritiky do brněnského Sokola na naše podniky. Napsali jsme tedy župě, oč běží, aby žádnou zprávu bez podpisu starosty a jednatele neuveřejnila. Bratři fašisté přešli znovu do útoku a pozvali po jednom podniku, kde jsem měl delší proslov, župního vzdělavatele br. Zahradníka, také fašistu, na schůzi jednoty. Ten přišel a začal bít do socialistů jako nějaký agitátor na předvolební schůzi. Ti, kdo jej pozvali, mu totiž neřekli, že v naší jednotě jsou kromě dvou fašistů všichni členové národní socialisté a sociální demokraté. A to mu "zlámalo vaz". Napsali jsme takový přípis o jeho vystoupení u nás, že ježto se to stalo již v několika jednotách, byl funkce župního vzdělavatele."

Potom ale přišla doba, kdy začaly mraky id západu houstnout. Po více malých šarvátkách nabývala moc fašistů na významu, až přišlo k rozhodující schůzi.

Příště nahlédneme už naposledy do vzpo-

## Knihovnička

Děti chodí už víc jak m ěsíc do školy. Na prázdniny zůstaly jen vzpomínky a pár f otek. Připomínkou léta je kniha **Ladislava Kováře Toulky Moravou**. Je to pr ůvodce po známých i neznámých místech krajiny, ve které žijeme.

Autor dalšího díla **Thor Heyerdahl** se plavil na voru se šesti odvážnými Seve řany na Velikonoční ostrov. Zde zažil mnoho z áhadných příhod a své zážitky vylíčil v cestopisném románu *Aku – aku*.

**Jan Welzl** je snad nejv ětší český dobr o-druh. Narodil se v moravském Zábřehu a velkou část svého života prožil za severním polárním kruhem jako lovec zv ěře a velryb, cestovatel a zámečník, eskymácký náče l-ník, zlatokop a soudce. O tom se zv ědavý čtenář dozví v dílku s názvem *Třicet let na zlatém severu*.

Patnáct knih ze života egyptského otvír a-če lebek má podtitul dvoudílný historický román **Mika Valtari – Egypt'an Sinuhet**.

Napínavý příběh s romantickým nádechem – tak by se dala charakterizovat kniha americké autorky **Iris Johansen** s názvem *Dlouho po půlnoci*.

Pro začínající čtená ře zpracovali **Zdeněk Adla, Jiří Černý** a **Jiří Kalousek** *Obrázky z českých dějin a pověstí*. Velké množství obrázků s jednoduchým textem přibližuje nejmenším významné události z dávné i nedávné historie.

Pro podzimní večery d ětem na poslo u-chání a rodič ům na čtení je jako stvo řené vyprávěnky **Františka Nepila Makový mu-žiček**.

Poslední kniha z dnešní nabídky je ur-čena starším d ětem. *Ronja, dcera loupežní-ka* známé švédské autorky **Astrid Lindgre-nové** je úsměvné povídání plné dobrodru ž-ství a laskavého humoru.

Uvedené tituly i další knihu z fondu místní knihovny si m ůžete přijít vybrat kaž-

Poplatek za zveřejnění v Ochozském zpravodaji

1. Výsledný formát v časopisu –  
podklady dodané objednavatelem

A5 (celá strana)	800 Kč
A6 (polovina strany)	500 Kč
A7 (čtvrtina strany a méně)	300 Kč
Zadní strana obálky	1 000 Kč
(pouze celá strana minus plocha tiráže)	
Titulní strana	10 000 Kč
(pouze celá strana minus plocha záhlaví)	

2. Grafické zpracování redakcí –  
přirážka 100% z výsledné plochy

3. Fyzické a právnické osoby se sídlem  
v Ochozi - 50% sleva z ceny

# POVĚSTI Z MORAVSKÉHO KRASU

## JESKYŇKY

V adventním čase se v okolí Sloupu a Šošůvky a v údolí Punkvy objevovaly jeskyňky. Byly to zakleté duše krkavčích matek, které se ze zlé vůle nebo z pohodlnosti zbavily svých dětí. Za to je stihl krutý trest – staly se z nich divé ženy, a protože se zdržovaly ve sklaních slujích, říkalo se jim jeskyňky. Byly vysoké postavy, celé v bílém, rozevláté vlasy jim zakrýval bílý šátek.

Ve dne se široko do kraje rozléhal jejich žalostný nárek nad ztrátou svých dětí a z jejich slz vyrůstaly křišťálové střežýlky, zato k večeru vybíhaly do lesů a do polí a za tmy se odvážily dokonce až do dědiny. Běda zatoulanému dítěti, které se v té době zdržovalo ještě venku! Jeskyňky je hodily do pytle, zatáhly do svých děr, tam utancovaly k smrti a o balené vápencem zavěsily ke stropu jeskyně.

Jindy zase jeskyňky s barevnými svítilnami, podobně jako v okolí Sloupu se vyskytující světýlka, postávaly u cesty a sváděly nepozorné matky do močálů nebo propastí. V takovém případě mohlo nešťastnou náhodou ženu zachránit pouze hlasité zvolání jmen jejích dětí, jinak, když už sešla z pravé cesty, byla ztracena a neznámá síla ji pudila za světýlkem až ke krutému konci.

V časech přástek chodily jeskyňky až do chalup, ale nikomu nic zlého neudělaly. Bez řeči zasedly ke kolovratům, již pro ně připraveným, a předly s ostatními ženami. Přádlo všech přitom pozoruhodně přibývalo, proto byla přítomnost jeskyně vítána. Jakmile se jich však začal někdo na něco vyptávat, v tu chvíli se škaredě zašklebily a zmizely, jako by do nich hrom uhodil.

Mnohdy také bývalo otevřenými okny slyšet uštvané sténání těchto divých žen. Jestliže některá zavolala: „Huš, huš!“

nebo noha se strašlivou odpovědí: „Pomáhali jste štvát. Pomozte také hodoval!“ To sám zlý duch v ty dny pronásledoval ubohé jeskyňky. Rolníci pak při orání nacházeli krvavé tělo, které jim však pod rukou vždy zmizelo.

Nejhorší dobou byl pro jeskyňky Štědrý večer, den Ježíškova narození, kdy jsou děti obzvláště blízké lidským srdcím. Přicházely do vsí a celé zkřehlé a chvějící se zimou smutně nahlížely okny do chalup, aby se alespoň tak těšily z kouzla rodinného štěstí a dětské radosti, o něž se samy kdysi svou lehkomylností připravily

# STOLETÉ VÝROČÍ OBJEVU NOVÉ OCHOZSKÉ CHODBY

Jednou ze skutečných perel Moravského krasu je Ochozká jeskyně, ležící v údolí Říčky. Tato pro veřejnost nepřístupná jeskyně oslaví letos koncem září sté výročí objevu Nové ochozské chodby, lépe řečeno, její co do krápníkové výzdoby nejkrásnější části, nazvané "Procházka chodba".

Nová ochozská chodba odbočuje téměř v pravém úhlu v posledním z Velkých dómů, z Křížova dómu směrem na východ, pod Hostěnické propadání.

Do rpu 1900 bylo z této chodby známo asi jen 120 metrů. To ještě neměla název Nová ochozská chodba. Tuto stodvacetimetrou část prozkoumal jako první v roce 1857 MUDr. Jindřich Wankel s ing. Antonínem Mládkem. Průzkum Ochozské jeskyně, včetně tohoto úseku chodby popsal Wankel v časopise "Leipziger Illustrierte Zeitung", roč. 16/1858, v článku "Die Hhle von Ochoz".

Prvních asi 60 metrů chodby tvoří dnes tzv. Spojovací síň. Za ní začíná chodba zvaná Wankelova, místy je až 7 metrů široká, zpočátku má strop ve výši asi 1 metru, posléze se strop snižuje až na cca 75 cm. Její dno je povodňovým řečištěm Hostěnického potoka, který se propadá ve Vilémově údolíčku pod Hostěnicemi. Podle popisu Wankela I dalších (Bauer, Koudelka, Trampler aj.), končila tato chodba jezírkem hlubokým asi 150 cm.

V roce 1900 se věnoval tišnovský rodák, profesor dr. Vladimír Josef Procházka, asistent geologie na České polytechnice v Praze, výzkumu jižní části Moravského krasu. Byl odhodlán pokusit se o průnik a prolongaci v této chodbě, jakmile nastanou jen trochu vhodné podmínky. Srpen a září byly toho roku tak suché, že vodní toky v okolí téměř vyschly. V té době prý svedla Procházku šťastná náhoda se dvěma statečnými muži, J. Muzikářem a H. Pohlem. Tyto mu-

že jmenují také Kříž a Koudelka ve své knize "Jeskyně Moravského krasu, seskupení druhé a třetí" z roku 1902.

Není známo přesné datum průniku. Nicméně Procházka ve svém článku "Nové jeskynní chodby Ochozské", který vyšel v časopise Zlatá Praha - Světozor dne 9. listopadu 1900 uvádí, že se koncem září vody potoků ztrácely už daleko před propadáním, z čehož můžeme dedukovat, že k průniku došlo někdy koncem září, nejpozději začátkem října.

Z článku vysvítá, že Procházka skupina nejprve provedla zaměření Spojovací síně a Wankelovy chodby, tedy prostorů do té doby známých. Procházka píše, že toto měření provedli hravě. Z dřívějších popisů a z dnešní situace vyplývá, že koncové jezírko či tůňka ležely (při postupu chodbou vpřed, východním směrem, proti proudu povodňového toku) spíše na pravé straně chodby a Procházka skupina je obcházela zleva. Náplava je v těchto místech spíše písčitá a pokud je zde byla vodou vytvořená prohlubeň, bylo kam ukládat materiál. "Prodrali jsme se až tam, kam se naši předchůdci nedostali, píše Procházka. "Přesto bylo zjevné, že pronikneme dál!" A tak prý asi po čtvrt hodině zjistili, že se strop zvedá a před nimi je volná prostora.

Jak postupovali dále chodbou, zjišťovali, že chodba vede směrem k Hostěnickému propadání. Procházka I jeho přátelé byli nadšeni krásou krápníkové výzdoby. Procházka v článku dále píše: "Přesto, že prostornost nově objevených chodeb není tak velká, jako prostornost hlavních síní, ochozského bludiště, tož přece jen jejich tvar a jmenovitě krápníková výzdoba jsou neobyčejně bohaty a rozmanity. Po této stránce je řadím v čelo krápníkových jeskynních bludišť Moravského krasu. Rozhodně však, pokud se týká čistoty krápníků, jemnosti jejich, nevyrovná se jim nic v jeskyních moravských!"

V dalším textu Procházka nadšeně popisuje podoby krápníkové výzdoby. Pro sou-

časníka je například zajímavé, že útvar, dnes nazývaný "Hrozen" nazvali objevitelé "Zvon", dnešní "Obří tlamu" nazvali "Kaple" apod.

Závěrem článku se Procházka zabývá tím, zda bude tato krása někdy zpřístupněna. Je ale optimistou a věří, že to jednou to možné bude. My ale dnes víme, že každý zbytečný prostup vytváří podmínky k devastaci krápníkové výzdoby. Naštěstí je prostup Wankelovou chodbou a průkopem v náplavě, nazvaným Wankelův sifon možný jen speleologům s přiměřenou výstrojí, takže se tato krása uchránila dodnes v plném rozsahu.

Procházkova mapa, pokud vím, nikde publikována nebyla. Ale krátce po zveřejnění objevu vnikl do této chodby Florian Koudelka, který ji znovu zaměřil a zevrubně popsal. Popis, včetně mapky vyšel v knize Martina Kříže a Floriana Koudelky nazvané "Jeskyně Moravského krasu, skupení druhé a třetí", která vyšla vlastním nákladem autorů v roce 1902 ve Ždánicích. Procházkův objev byl později nazván "Procházkova chodba". Konec objevu tehdy ležel v tůních podzemního toku Hostěnického potoka, který v té době za zvýšených vodních stavů meandruje, před místem, které se nazývá "Křížův sifon".

Toto místo dle bratří Himmelů (Jeskyně v povodí Říčky z roku 1967) překonal v roce 1910 ing. Gunter Nouackh, známý to člen "Verrein Deutsche Touristen - Gruppe für Höhlenforschung" Brno (Spolek německých turistů - skupina pro jeskynní výzkum v Brně).

Nouackh tehdy postoupil asi o 90 metrů, přes polosifon, dnes nazývaný "Křížův sifon", následně přes zadní kapli a zastavila jej až šikmá puklina, na jejímž dně je další sifon. Tento 16,5 metru dlouhý sifon vyerodovala voda v téměř vodorovné skalní puklině (max. úklon cca 5 - 10 stupňů). Jeho průřez se podobá čočce, šířky kolem 1,2 metru a výšky od 1,2 do 0,45 metru a opět se zvyšuje až do příčné kaverny na

koknci sifonu, která je vysoká cca 3 metry. Tento první skutečný sifon je zaplaven vodou, která vysychá jen za dlouhotrvajícího sucha a pak lze tento sifon prostoupit.

Poprvé byl tento sifon (dle bratří Himmelů) překonán někdy v roce 1922 členy VDT-GfH (viz výše). Jejich jména zatím neznáme. Sifon se dnes nazývá "Nouackhův sifon" a tvoří skutečný předěl života a smrti. Běda tomu, kdo by byl za tímto sifonem v době, kdy tudy začne protékat povodňová vlna podzemního toku Hostěnického potoka. Znam několik případů, kdy odtud unikli jeskyňáři v poslední chvíli.

Nejzazšího známého bodu této chodby, komory nad "Třetím sifonem" dosáhla tříčlenná skupina německých jeskyňářů (VDT-GfH) dne 4. prosince 1932 ve složení Metzker, Zlamal, Reindel a znovu 22. ledna 1933 Metzker a Bohm. Třetí sifon leží na konci Sifonové chodby, za dvěma menšími sifony, které se dají snadno vyčerpat.

Čas od času jeskyňáři na Třetí sifon zaútočí a snaží se jej překonat. Ale ten je úzký, hluboký a křivolaký, váže poměrně velký objem vody a z nějakých neznámých důvodů za ním a ve spodních partiích je zaplněn řídkým bahnem. Dosud se to ale nikomu nepodařilo.

*Josef Pokorný*

*Česká speleologická společnost*

*Základní organizace 6-11*

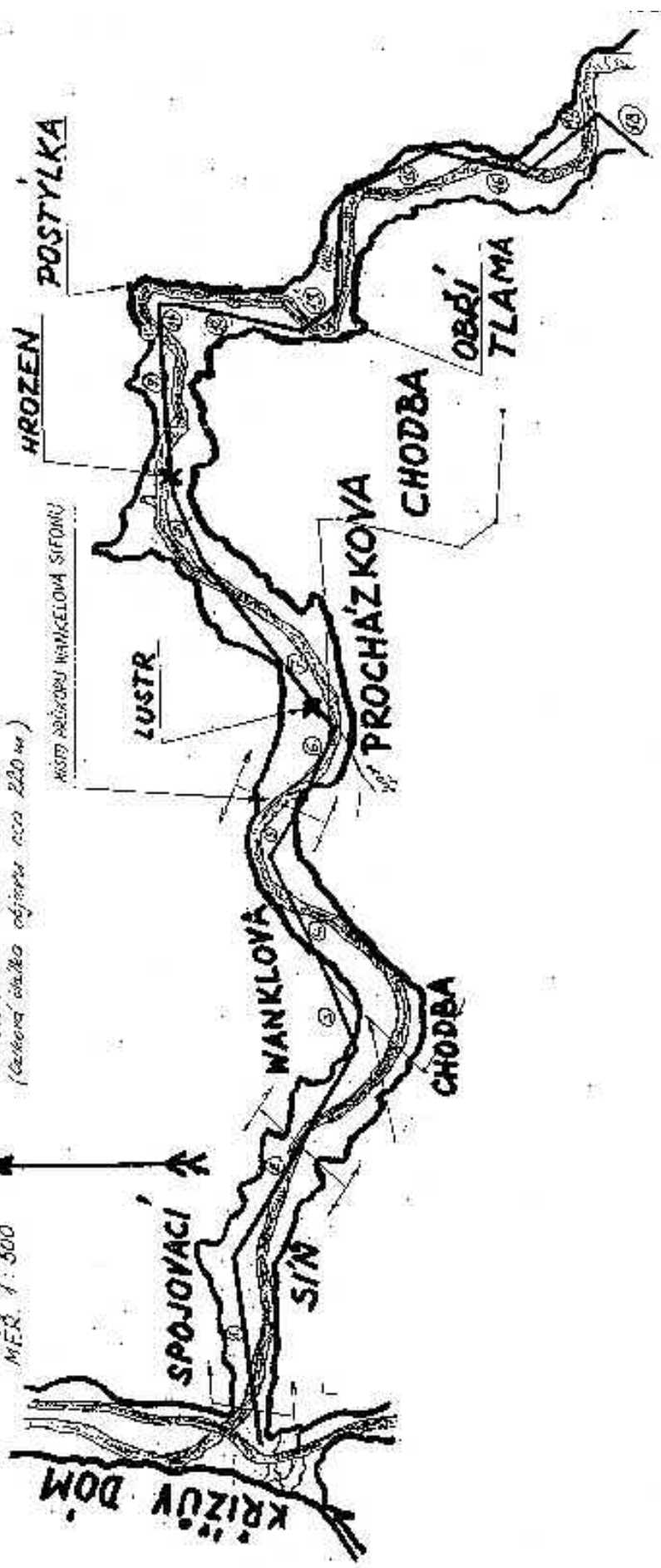


# MAPA NOVÉ OCHOZSKÉ CHODBY

OBJEVENÉ V ZÁŘÍ ROKU 1900 DR. J. V. PROCHÁZKOU  
J. MUZIKAIŘEM A R. POHLEM.  
(celková délka objevu cca 220 m)

S

MÉR. 1:500



(Pokračování ze stránky 9)

v Ochozi člověk na mysli pomatený, který si zamlouval hledat bránu do světa podzemního, do pekla. Soukup je první, kdo uvádí jako rok objevu jeskyně rok 1831. A pak, jak je v našem kraji zvykem, všichni další autoři tuto informaci (nebo pomluvu?) poctivě a otrocky opisují.

Vzhledem k úctě, kterou chovám k literární práci pátera Soukupa, a která se z velké části týká právě krasu, mne tento jeho popis objevitele zaráží. Jsou pramenem jeho informací babské tlachy, jsou to informace, pocházející případně z komplotu panstva a církevních hodnostářů, nebo náboženský fanatismus autora? spíš mám pocit, že Soukup byl člověk čistého srdce a jeho víra zde byla zneužita. Ale skutečnost se už dnes nedovíme.

(pokračování příště)

Josef Pokorný, důchodce

## Co je prima aneb dobré zprávy z Ochoze

- dosti dobrých akcí se koná kolem Klubu důchodců, ale ti o nich podávají sami zprávy nebo pozvánky

- prima je, že nám v Ochozi v poslední době leccos hodně roste, kvete a bují. Vskutku vzkvétají například předzahrádky u Škrobů nebo Kalíšků. Ty jsou jako vystřižené z rakouského televizního seriálu a moc pěkné.

- roste, kvete a bují nám také ochozský skaut, a to jen v tom nejlepším významu těchto slov. Chlapci z této organizace

konají kromě vlastních činností různé práce prospěšné pro veřejnost. Např. v sobotu 16. září čistili počmáranou čekárnu na autobus. Nikdo z nich ji jistě takhle neponičil a po vlastoručním úklidu ochozští skauti jistě nic podobného provádět nebudou. Zbývá tedy jen poděkovat všem vedoucím oddílů. Nevděčná funkce, řeknete si. Jistě, jako každá práce doopravdy jenom pro lidi, a pro osobní dobrý pocit. Ale oni za to přece jenom dostávají lásku těch malých a nebeutýčný obdiv. Je pár skautíků, kteří si pro svou organizaci nechají napařit ve škole pětku a doma třeba domácí vězení, vím to určitě, jednoho z nich mám doma.

Hana Šedá

## OBECNÍ KRONIKA aneb okénko do historie naší obce

Usnesení obecních zastupitelstev

(pokračování z minulého čísla)

Dne 26.9. vyjednán odprodej obecního majetku ve slepé uličce mezi Suchárkou a domem Bern. Knechta č.41 na rozšíření dvoru za 1m<sup>2</sup> 80 h. Za pozemky odprodané na Zákazanci a ve slepé uličce strženo 809,60 Kč. Za tyto peníze koupeno 8 kusů komunálních dlužních úpisů nominální hodnoty 800 Kč za 773,97 Kč, zbytek 35 Kč  
č  
63 h byl uložen na knížku v Cyr.Met. Záložně v Brně jakokkmenové jmění. Pozemek louka pod Hádkem p.č. 494\2 odprodán po schválení zem. výboru jeho dlouholetému uýivateli (40 let) za 5 Kč Knechtovi F r a n t .  
z Obců. Obnos tento uložen jako kmenové jmění na hoře uvedenou knížku.

Dne 15.2. 1914 povolil obecní výbor zřízení rybníku Jos. Hudcovi na jeho pozemku v Luhu. Za užívání části obecního pozem-

ku, který bývá zaplaven, má platiti majitel uznávací poplatek 1 Kč ročně.

Roku 1920 25.4. zřízen obecní chudinský fond a pro základ dala obec 100 Kč. Dne 1.5. 1920 povolena stavba spojovací okr. silnice Ochoz-Obce a zařazen do rozpočtu 20 000 Kč, celý tento obnos byl jedním rokem splacen a přírážka toho roku byla 777 %. Dle usnesení obec. zastupitelstva 11.7. 1920 povoleno zasypati obecní studnu na návsi proti domu č.13, za to majitel domu č.13 Josef Hudec dal na novou studnu s dovozem. Studna postavena na "Zákazanci" a uživatelé studny doplatili po 20 Kč. Studna sloužiti mí ochozským i obeckým susedním občanům. Opravu studny převzaly obě obce na polovic. Dne 28.10. 1920 zapsalo obecní zastupitelstvo 15 000 Kč na 4. státní půjčku a s podkladem válečných půjček vzrostly 2 státní půjčky na 30 000 Kč. Dne 20.8. 1921 povoleno

rozšířiti zahrádky před domy č. 67 a 74 u rybníčka na návsi; majitelé užívající rozšířené části obecního pozemku za uznávací poplatek po 1 Kč od r. 1922 - ročně.

Dne 8.1.1922 přistoupila obec za člena podniku Západomoravské elektrárny a koupila 25 akcií v obnosu 7 500 Kč, dle usnesení z 9.7.1922 opětně za 7 500 Kč - celkem za 15 000 Kč - a zřízeno elektrické osvětlení po obci. 13.4. 1924 přistoupila obec za člena do spolku elektrického svazu s ročním příspěvkem 80 Kč na 5 roků. Usneseno též vysázeti u silnice na návsi stromy ovocné. Stromky vysázely za vedení učitelů školní dítky. Roku 1925 usneseno postaviti silnici k Oboře v dílce 140 metrů. Téhož roku zřízeny poštovna v Ochozi a navržen k uvedení pension. farář Ignác Gibala, který se brzy tohoto zaměstnání vzdal a od něj převzal vedení Antonín Šíma, t.č. tajemník v Obcích. Toho roku zřízen telefon přes Křtiny v místnosti obecního kancléře.



Oznamujeme, že dnem 4.9.2000 se otevírá kancelář na ulici Velkopavlovické 25, Brno-Vinohrady (v budově ÚMČ) tel. 05 / 44239004.

Úřední hodiny : Po 8 – 17 Hod.  
St 8 – 17 Hod.

Schůzka mimo úřední dobu možná po předchozí telefonické dohodě.

Provádíme : sjednávání smluv  
poskytování informací  
žádost o úvěr  
ověření podpisů úvěrových smluv  
přebírání dokladů k úvěru

Zájemce o spolupráci zaškolíme, termín bude upřesněn po telefonické dohodě.

Slaběňáková Ludmila  
vedoucí prodejní skupiny  
telefon : 05 / 44239004  
mobil : 0602 543 199

Ing. Hartová Miriam  
telefon : 05 / 48532271

V rámci oslav Jubilejního roku 2000  
zve obecní zastupitelstvo v Ochozi u Brna  
ve spolupráci se Základní školou  
a za účasti zástupců společenských organizací  
všechny občany na

# SLAVNOSTNÍ ZASAZENÍ LÍPY

Uskuteční se ve čtvrtek 28.září 2000 v 9.30  
v parku "Na Zákazanci" v Ochozi u Brna

Program :

1. Zasazení pamětního stromu
2. Zápis do obecní kroniky
3. Vystoupení žáků Základní školy na téma

# STAROBYLÉ LIDOVÉ DOŽÍNKY

Zasazení lípy se uskuteční za každého počasí

OCHOZSKÝ

ZPRAVODAJ

*informace občanům obce*

*Ochoz u Brna*

Vychází čtvrtletně

Vydává Obecní úřad v Ochozi u Brna

tel. 05-44 21 27 20, fax 05-44 21 63 90

**Odpovědný redaktor:** Miloš Hrazdíra, tel. 05-44 21 64 62

**Technická realizace:** Jaromír Chyba ml.

**Tisk:** Barbora Javorová, Brno,

Za věcnou správnost příspěvků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky stylisticky upravovat, zestručňovat, případně i neuveřejnit. Nevyžádané rukopisy a jiné příspěvky se nevracejí.

Toto číslo vyšlo 25.9.2000, náklad: 470 výtisků, ZDARMA